

Міністерство освіти і науки України
Черкаський державний технологічний університет
Черкаська обласна державна адміністрація
Департамент цивільного захисту, оборонної роботи та взаємодії з правоохоронними
органами Черкаської обласної державної адміністрації
Національний університет цивільного захисту України
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
Український державний університет науки і технологій
Черкаська медична академія
Черкаський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України
Черкаська обласна організація Товариства Червоного Хреста України
Громадська організація «Асоціація цивільного захисту»
Громадська спілка «Пожежні-рятувальники України»
ТОВ «ЦЕНТР СЛУЖБИ КРОВІ «БІОФАРМА ПЛАЗМА»»
Німецьке товариство міжнародного співробітництва (GIZ), Федеративна
Республіка Німеччина
Пожежна рада міста Гамбург, Федеративна Республіка Німеччина
Об'єднана платформа «Пошук, рятування, медична та гуманітарна допомога», Турецька
Республіка
Університет Східного Лондона, Сполучене Королівство Великої Британії
і Північної Ірландії
Жилінський університет, Словацька Республіка
Вільнюський технічний університет ім. Гедимінаса, Литовська Республіка
Габровський технічний університет, Республіка Болгарія
Центр австрійсько-українських культурних досліджень, Австрійська Республіка

МАТЕРІАЛИ

I Міжнародної

науково-практичної конференції

«ТЕХНОЛОГІЇ БЕЗПЕКИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

12–13 березня 2026 року, м. Черкаси

Том 2
ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ У БУДІВНИЦТВІ ТА ВІДНОВЛЕННІ ІНФРАСТРУКТУРИ
СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА, ГУМАНІТАРНО-ПРАВОВА ТА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА
ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА. ЗАХИСТ ДОВКІЛЛЯ ТА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Черкаси

2026

УДК 614.8:351.86:004:502.1](036)
ТЗ8

*Рекомендовано вченою радою
Черкаського державного
технологічного університету,
протокол № 11 від 16 березня 2026 р.*

Відповідальний за випуск: *Цікановський В. Л.*

Матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції
ТЗ8 «Технології безпеки: сучасні виклики та перспективи» :
12–13 березня 2026 року, м. Черкаси [Електронний ресурс] :
у 2-х томах / упоряд. : І. Г. Маладика, В. Л. Цікановський ; М-во
освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – Т. 2. –
Черкаси : ЧДТУ, 2026. – 443 с.

Обговорення концептуальних засад і стратегічних питань врегулювання безпекової складової у сучасних умовах. Підвищення ефективності заходів цивільного захисту територіальних громад. Розгляд наукових досліджень і розробок, пов'язаних із забезпеченням цивільної, пожежної, техногенної, екологічної безпеки, створенням і підтриманням безпечних умов праці, здоров'я та життєдіяльності людини. Розгляд нових безпекових рішень у суспільно-політичній, гуманітарно-правовій та інформаційній сферах. Перспективи застосування інформаційних та геоінформаційних систем і технологій; безпілотних літальних апаратів; робототехніки; захисту об'єктів енергетики та транспорту. Технології захисту у будівництві та відновленні інфраструктури в умовах глобальних викликів.

Для науковців, студентів, аспірантів та фахівців галузі.

УДК 614.8:351.86:004:502.1](036)

ТЕМАТИЧНІ СЕКЦІЇ КОНФЕРЕНЦІЇ:

- Секція 1 Цивільний захист, пожежна і техногенна безпека та охорона праці.
- Секція 2 Технології захисту у будівництві та відновленні інфраструктури.
- Секція 3 Суспільно-політична, гуманітарно-правова та інформаційна безпека.
- Секція 4 Екологічна безпека. Захист довкілля та здоров'я людини.

Матеріали збірника представлені мовою оригіналу. Кожен автор несе повну відповідальність за зміст своїх публікацій, достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних, точність і коректність посилань, дотримання засад академічної доброчесності.

© Авторські тексти, 2026

ЦИФРОВА МОБІЛЬНІСТЬ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ: СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ Й ІНФОРМАЦІЙНІ ІМПЕРАТИВИ

*Аліна ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО, д-р наук з державного управління,
проф., завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем управління
у сфері цивільного захисту*

*Національний університет цивільного захисту України
Дмитро ТАРАДУДА, канд. техн. наук, доц., проф. кафедри управління
діяльністю підрозділів цивільного захисту*

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Стрімкий розвиток цифрових технологій у ХХІ столітті докорінно змінює уявлення про професійну діяльність у публічному секторі [6]. Публічний службовець більше не «прив'язаний» до фізичного робочого місця, сталих (застиглих) процедур і вертикально вибудованих управлінських каналів. Натомість формується новий тип управлінської суб'єктності, ключовою характеристикою якої стає цифрова мобільність – здатність ефективно виконувати публічні функції в умовах динамічного інформаційного середовища, просторової гнучкості та мережевої взаємодії.

Актуальність проблематики цифрової мобільності публічних службовців зумовлена не лише технологічними зрушеннями, а й глибокими суспільно-політичними трансформаціями: кризою довіри до інститутів влади, зростанням запиту на прозорість і підзвітність, децентралізацією, воєнними та післякризовими викликами. У цих умовах цифрова мобільність постає як стратегічний імператив модернізації публічної служби, що безпосередньо впливає на спроможність держави діяти ефективно, легітимно та стійко.

У теоретичному вимірі цифрову мобільність публічних службовців доцільно розглядати як міждисциплінарну категорію, що поєднує елементи теорії публічного управління, цифрового врядування, соціології праці та політичної науки [2; 4]. На відміну від суто технічного розуміння мобільності як можливості віддаленої роботи, у публічному управлінні вона набуває інституційного та політичного змісту.

З урахування наявних наукових напрацювань [1; 3; 5; 9] можна стверджувати, що цифрова мобільність охоплює таке:

- здатність публічних службовців працювати з цифровими даними незалежно від фізичного місця;
- готовність до швидкої адаптації управлінських рішень у режимі реального часу;
- включеність у мережеві комунікаційні процеси між органами влади, громадянським суспільством і бізнесом;
- спроможність діяти в умовах невизначеності, криз і інформаційних перевантажень.

Таким чином, цифрова мобільність постає не лише як компетентність, а як нова управлінська норма, що трансформує традиційні моделі публічної служби.

Суспільно-політичний вимір цифрової мобільності публічних службовців визначається трансформацією відносин між державою та суспільством. У сучасних демократіях зростає очікування постійної доступності влади, оперативності реакцій та персоналізованих публічних послуг. Це формує політичний запит на мобільну, відкриту й комунікативно спроможну публічну службу. У цьому контексті цифрова мобільність сприяє зниженню дистанції між владою та громадянами, розширює можливості участі суспільства в управлінських процесах, підвищує прозорість діяльності публічних інституцій і змінює характер політичної відповідальності публічних службовців.

Водночас цифрова мобільність має і політично чутливий вимір, адже посилює вимоги до етичних стандартів, інформаційної безпеки та нейтральності публічної служби. Мобільний публічний службовець стає постійним учасником публічного простору, що актуалізує питання політичної лояльності, меж професійної автономії та інституційної дисципліни [6].

Інформаційний вимір цифрової мобільності безпосередньо пов'язаний із зростанням ролі даних у публічному управлінні [7–8]. Умовою ефективної мобільності стає не лише доступ до цифрових ресурсів, а й здатність працювати з інформацією як управлінським активом.

На наше переконання, цифрово мобільний публічний службовець має володіти навичками аналітичної обробки великих масивів даних, розумінням принципів кібербезпеки та захисту інформації, компетентностями цифрової комунікації та здатністю інтегрувати інформаційні потоки в процес прийняття рішень [там само]. Інформаційні імперативи цифрової мобільності полягають у необхідності поєднання швидкості доступу до даних із їх достовірністю, правомірністю використання та захистом персональної інформації. Це створює нові виклики для системи підготовки й оцінювання публічних службовців.

Уважаємо, що запровадження цифрової мобільності призводить до зміни управлінських практик у публічній службі, підвищуючи її інформаційну й інституційну стійкість [там само]. Вертикально ієрархічні моделі поступово поступаються місцем гнучким мережевим структурам, у яких рішення ухвалюються колегіально, на основі даних і міжвідомчої взаємодії. Це змінює роль публічного службовця (і керівника, і його підлеглих), який дедалі більше виступає не як контролер, а як координатор цифрово мобільних команд. Водночас зростає значення самоуправління, відповідальності та довіри як інституційних основ функціонування публічної служби.

Цифрова мобільність також підвищує стійкість публічного управління в кризових умовах, зокрема під час воєнних дій, надзвичайних ситуацій або масштабних соціальних потрясінь. Можливість швидкої релокації управлінських функцій і збереження безперервності публічних послуг стає критично важливою для державної спроможності.

Попри очевидні переваги, цифрова мобільність публічних службовців супроводжується низкою ризиків. Серед них – цифрова нерівність, професійне вигорання, розмивання меж між робочим і приватним життям, а також загрози інформаційній безпеці. Крім того, надмірна технологізація без належного інституційного супроводу може призвести до формалізації управління та втрати гуманістичного виміру публічної служби. Це підкреслює необхідність збалансованого підходу, у якому цифрова мобільність розглядається не як самоціль, а як інструмент досягнення суспільно значущих цілей [10].

Отже, цифрова мобільність публічних службовців є ключовим елементом сучасної трансформації публічної служби, що поєднує технологічні, суспільно-політичні та інформаційні імперативи. Вона змінює характер професійної діяльності, управлінських відносин і взаємодії держави з суспільством. Успішна реалізація цифрової мобільності потребує не лише впровадження цифрових інструментів, а й переосмислення інституційних засад публічної служби, розвитку цифрових компетентностей і формування нової управлінської культури. У цьому сенсі цифрова мобільність виступає не тимчасовим трендом, а стратегічним чинником підвищення ефективності, легітимності та стійкості публічного управління.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белікова М. І. Цифровізація публічного адміністрування в умовах воєнного стану. Наукові інновації та передові технології. Серія «Право». 2022. № 8. С. 381–392.
2. Бира І.Р. Цифрова мобільність державних службовців: науково-прикладні підходи забезпечення // Бізнес Інформ. 2025. №4. С. 129–134. URL: https://mail.business-inform.net/article/?year=2025&abstract=2025_4_0_129_134.
3. Куйбіда В. С., Шпекторенко І. В. Професійна мобільність та проблеми професіоналізації персоналу публічного управління : монографія. Київ : НАДУ, 2018. 256 с.
4. Леонов М.А. Цифрова мобільність майбутнього фахівця: сучасні тренди // Alfred Nobel university journal of pedagogy and psychology. 2023. № 2. С. 179-189. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vduer_2023_2_19.
5. Пархоменко-Куцевіл О.І. Міжнародний досвід впровадження цифровізації в систему публічної служби: досвід для України. Публічне управління та митне адміністрування. 2022. Спецвипуск. С. 93–98.
6. Помаза-Пономаренко А.Л. Роль стратегічної комунікації в захисті національних інтересів ЄС й України // Інформаційні загрози та комунікативна інфраструктура в державному секторі : монографія; за ред. Домбровської С.М., Помази-Пономаренко А.Л., Крюкова О.І., Пороки С.Г. Харків: НУЦЗ України, 2024. 244 с. URL: <http://repositc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/19990>.

7. Помаза-Пономаренко А.Л., Тарадуда Д.В. Комплексний механізм публічного управління розвитком інформаційних компетентностей територіальних громад в умовах викликів й актуалізації інформаційної відкритості // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2026. № 1. URL: <https://www.nauka.com.ua/index.php/dy/article/view/8713>.
8. Помаза-Пономаренко А.Л., Шевченко С. О., Тарадуда Д.В. Особливості реалізації державної політики в інформаційній сфері в Україні: центральний і регіональний рівень // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 7. URL: <https://www.nauka.com.ua/index.php/dy/article/view/6962>.
9. Фендьо О.М. Підвищення рівня професійної та цифрової компетентності державних службовців у системі безперервного професійного навчання. Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній заклад середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти : VII Всеукраїнська науково-практична конференція за міжнародною участю (27 квітня 2021 р.). 2021. № 1. С. 237–240.
10. Dubovyi S., Yashchenko O. Theoretical principles of the formation of public administration by digital transformation of the public service // Public administration and state security aspects. 2025. Vol. 2. Pp. 3–15. URL: <http://passa.nuczu.edu.ua/en/archive/247-dubovyi-s-yashchenko-o-theoretical-principles-of-the-formation-of-public-administration-by-digital-transformation-of-the-public-service>.

УДК 354:336.025

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СТАН ДІЇ МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙ ПУБЛІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

***Олександр СЛОБОДЯН**, канд. наук з держ. управління, докторант
кафедри публічного управління та адміністрування
Хмельницький університет управління та права імені Л. Юзькова*

Сьогодні регіональний розвиток дедалі більше виходить за межі класичних економічних і адміністративних підходів та перетворюється на складний соціально-політичний процес, у якому ключову роль відіграють новітні технології. Цифровізація, штучний інтелект, великі дані, платформи електронної демократії та мережеві комунікації не лише змінюють інструментарій публічного управління, а й трансформують саму логіку взаємодії між державою, регіонами та суспільством. У цьому контексті механізм інновацій публічного регулювання регіонального розвитку зазнає суттєвих структурних і функціональних змін, зумовлених як технологічними, так і суспільно-політичними чинниками.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що новітні технології дедалі частіше виступають не лише інструментом управління, а й фактором перерозподілу владних ресурсів, впливу на політичну участь, формування нових форм легітимності управлінських рішень і переосмислення ролі регіонів у національному розвитку.

Олексій БЕРВЕНО	
КОМПЛАСЕНС РОЗВИТКУ АСОЦІАЦІЙ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ТА ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТИ	127
Сергій ДУБОВИЙ	
РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЦИФРОВОЮ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	130
Аліна ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО, Дмитро ТАРАДУДА	
ЦИФРОВА МОБІЛЬНІСТЬ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ: СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ Й ІНФОРМАЦІЙНІ ІМПЕРАТИВИ	133
Олександр СЛОБОДЯН	
СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ВПЛИВ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СТАН ДІЇ МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙ ПУБЛІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ	136
Денис ХРИПУНОВ	
НАПРЯМКИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРОЦЕСУ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ	139
Павло КРЕТОВ, Олена КРЕТОВА	
ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ДІЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	141
Олександр ГОЖИЙ	
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ КІБЕРЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИХ СИСТЕМ ЕКСПЕРТНОЇ СЛУЖБИ МВС УКРАЇНИ.....	146
Станіслав ТУЛЬВІНСЬКИЙ	
ОСОБЛИВОСТІ ТА НАПРЯМИ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ WEB-СЕРВЕРІВ.....	149
Валерій КОЖЕВНІКОВ, Василь АКСЬОНОВ	
ДАКТИЛОСКОПІЧНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУМАНІТАРНО-ПРАВОВОЇ БЕЗПЕКИ.....	151
Неля ВОВК, Олександра БОРОВИК, Ольга ЛАВРІНЕНКО	
КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ВПЛИВУ ФАКТОРІВ ВІЙНИ НА МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНЦІВ.....	154
Неля ВОВК, Тетяна ЄГОРЧЕНКОВА	
ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВОЄННОГО СТРЕСУ В УКРАЇНІ.....	159
Олександр ЧЕРНЕНКО, Кирило ПАСИНЧУК	
СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....	161